

Цю публікацію створено за підтримки Європейського Союзу
Зміст публікації не є відображенням офіційної позиції Європейського Союзу

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ПРО РЕФОРМУ ОРГАНІВ ПРАВОПОРЯДКУ В УКРАЇНІ

Інформаційний бюлетень присвячено перебігу реформи органів правопорядку в Україні, насамперед поліції, прокуратури, Державного бюро розслідувань та змінам у кримінальному, кримінальному процесуальному законодавстві. Видається з метою посилення інформування суспільства, експертного середовища та міжнародних інституцій про стан реформування зазначених органів та сфер їхньої діяльності.

I. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ

Система органів правопорядку в Україні переживає довгу трансформацію з радянської системи органів внутрішніх справ, спрямованих на захист безпеки держави, на органи правопорядку європейського зразка, які мали б орієнтуватись на надання послуг населенню та дотримання прав людини.

Проте станом на сьогодні, зміни, які відбуваються у поліції мають радше несистемний характер внаслідок відсутності системного бачення реформи, а сам процес змін часто орієнтований на інтереси самого міністерства, а не на потреби суспільства.

1.1. Парламент ухвалив Дисциплінарний статут Національної поліції

15 березня Верховна Рада ухвалила Дисциплінарний статут Національної поліції (проект Закону №4670). Під час ухвалення було внесено понад 100 поправок, тому фінальний варіант тексту наразі невідомий. Станом на кінець квітня закон очікує на підпис Президента, а після цього – набере чинності через 3 місяці.

Наразі поліція керується Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ 2006 року, який суттєво не відрізняється від регулювання 1990-х років. Цей документ довгий час надавав необмежену дисциплінарну владу керівництва над своїми підлеглими.

У новому статуті повторено багато положень старого, але у поліцейського нарешті з'являються нові права для захисту під час проведення службового розслідування, а розглядатись дисциплінарні провадження будуть не одноособово керівником, а комісією. Дисциплінарні комісії складаються з поліцейських різних підрозділів, а також до них можуть входити представники громадськості.

Картка законопроекту на веб-сайті Верховної Ради: <https://goo.gl/NQtUQG>

1.2. Експеримент з впровадження детективів поширено на всі обласні центри України

Голова Нацполіції Сергій Князєв 12 квітня повідомив про початок третьої фази впровадження служби детективів. Станом на квітень 2018 року

підрозділи детективів працюють у кожному обласному управлінні поліції.

Йдеться про етап у реформуванні кримінального блоку, що об'єднує функції слідчих та оперативних працівників під єдиним підпорядкуванням. На жаль, досі публічних звітів за цим експериментом не було, а тому про його результативність говорити передчасно.

Сергій Князев також анонсував, що результати експерименту буде представлено у профільному комітеті Верховної Ради задля того, щоб невдовзі ініціювати законодавчі зміни щодо статусу оперативних співробітників поліції.

Детальніше на веб-сайті Національної поліції України: <https://goo.gl/LN1zV7>

1.3. Оpubліковано Стратегію розвитку МВС до 2020 року

15 листопада 2017 року було схвалено Стратегію розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року. Водночас остаточний текст Стратегії оприлюднено в “Офіційному віснику України” лише 23 березня 2018 року.

При цьому досі не підготовлено План заходів з реалізації Стратегії, який Уряд постановив розробити МВС у тримісячний термін, тобто до 15 лютого 2018 року. В цьому плані мають бути чітко вказані заходи, строки їх виконання, виконавці та індикатори оцінки виконання цих заходів із реформування відомства.

В кінці квітня МВС розпочало роботу над створенням такого документу за методологічної підтримки Консультативної місії Європейського Союзу. В травні будуть працювати робочі групи із залученням громадськості, які розроблятимуть плани заходів до кожного розділу Стратегії. Моніторинг виконання запланованих заходів буде здійснювати Цільова команда реформ, утворена в МВС.

II. ПРОКУРАТУРА

Реформування органів прокуратури розпочалось тільки після Революції Гідності, хоча було одним із зобов'язань перед Радою Європи ще за часів вступу до цієї організації та ухвалення Конституції України. Прокуратура довгий час зберігала централізовану, мілітаризовану структуру з внутрішнім безумовним підпорядкуванням прокурорів своїм керівникам, сформовану ще за радянських часів.

Нагадаємо, що положення попереднього документу – “Питання реформування органів внутрішніх справ України” (від 2014 року) – не було повністю виконано, а після 2015 року відомство припинило розробляти план заходів з його імплементації.

Текст Стратегії 2020 на веб-сайті Верховної Ради: <https://goo.gl/bHKVnd>

1.4. Оpubліковано Закон про реформу системи паркування транспортних засобів

Закон про реформування сфери паркування транспортних засобів ухвалений парламентом ще 21 грудня 2017 року, але очікував на підпис Глави держави більше 3-ох місяців. Цей Закон повинен вирішити проблему у великих містах країни (їх адміністративних центрах) з неконтрольованим процесом зупинки і паркування автомобілів.

Наразі у поліції відсутні достатні кадрові та фінансові ресурси для вирішення цієї проблеми через масовість і хаотичність зупинок транспорту, а органи місцевого самоврядування позбавлені будь-яких повноважень у сфері протидії незаконному паркуванню.

Опубликований Закон передбачає запровадження фото- і відео-фіксації порушень правил зупинки і паркування автомобілів, в тому числі автоматичної, підвищення розміру штрафів за порушення цих правил, евакуацію транспортних засобів, припаркованих з порушенням цих правил тощо.

Закон набере чинності через півроку, 27 вересня 2018 року. Такий тривалий перехідний період потрібен, зокрема, для закупівлі місцевим самоврядуванням технічних засобів фіксації порушень, а також конкурсного набору нових посадових осіб – інспекторів з паркування. Так, однією із змін перед 2-им читанням цього Закону стало положення про зміну статусу інспекторів з паркування і визнання їх службовцями місцевого самоврядування.

За останні три роки було ухвалено новий Закон “Про прокуратуру” (2014), яким прокуратуру позбавлено функції загального нагляду (2014), створено Генеральну інспекцію (2015), запрацювали органи прокурорського самоврядування та Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів (2017), прокуратуру було позбавлено повноважень з досудового розслідування злочинів (2017). Водночас низка ініціатив не було доведена до кін-

ця, а оцінка результативності реформи в цілому не здійснювалась.

2.1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів утворила власний секретаріат

На необхідність утворення секретаріату в складі Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів звертали увагу експерти Ради Європи у своєму Звіті за результатами оцінки потреб Ради прокурорів України та КДКП від вересня 2017 року.

Секретаріат утворено відповідно до Рішення №21зп-18 КДКП від 4 квітня. Комісією визначено, що для її належної роботи, з урахуванням досвіду подібних державних органів у системі правосуддя як Вища кваліфікаційна комісія суддів України та Вища рада правосуддя, необхідно створення секретаріату Комісії у кількості біля 300 працівників.

До цього рішення відповідно до Наказу Генерального прокурора Луценка Ю.В. від 26 травня 2017 року № 31-шц у структурі та штатному розписі ГПУ функціонувало управління організаційного забезпечення діяльності (Секретаріат) КДКП Департаменту кадрової роботи та державної служби Генеральної прокуратури України.

Нагадаємо, що КДКП не входить до системи органів прокуратури, а є органом, який забезпечує її діяльність та є окремою юридичною особою публічного права. Так, відсутність у Комісії її секретаріату, а виконання функцій секретаріату Комісії структурним підрозділом іншої юридичної особи – управлінням Генеральної прокуратури України, позбавляло Комісію такої обов'язкової ознаки юридичної особи як організаційна єдність.

Саме цим продиктована необхідність утворення власного секретаріату для забезпечення незалежності цього органу.

Рішення №21зп-18 на веб-сайті КДКП: <https://goo.gl/6YN6i7>

2.2. Рада прокурорів звернулась до Генерального прокурора з пропозицією повернути прокурорам класні чини

18 квітня Рада прокурорів України визнала, що відсутність класних чинів у прокурорів та порядку їх прирівняння до спеціального або військового звання, створює відмінність у підходах до матеріального та соціального забезпечення прокурорів, дисциплінарної відповідальності та заохочення, що негативно впливає на єдність системи органів прокуратури України.

У зв'язку з цим, Рада прокурорів України вирішила звернутись до Генерального прокурора з пропозицією ініціювати внесення змін або доповнень до Закону України "Про прокуратуру" щодо можливості присвоєння класних чинів прокурорам, які працюють в органах прокуратури України. Також у зверненні мова йде про приведення у відповідність до вимог чинного законодавства постанови Верховної Ради України від 06 листопада 1991 року №1795-XII "Про затвердження Положення про класні чини працівників органів прокуратури України".

Нагадаємо, що одним із здобутків реформування прокуратури була демілітаризація та перетворення цього органу в цивільну службу європейського зразка. Прокурор, як особа яка здійснює публічне обвинувачення в суді та процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, не потребує класних чинів для ефективного виконання покладених на нього обов'язків.

Також новий спосіб визначення оплати праці для прокурорів (стаття 81 Закону про прокуратуру) не встановлює жодних доплат прокурорам за наявність у них класних чинів і звань.

Інформація на веб-сайті Ради прокурорів: <https://goo.gl/rftXez>

III. ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Важливою реформою в сфері органів правопорядку має стати утворення Державного бюро розслідувань – головного контролера за всіма правоохоронцями, високопосадовцями і суддями.

Державне бюро розслідувань – це орган досудового розслідування, уповноважений розслідувати злочини (окрім підслідних НАБУ), вчинені політиками, народними депутатами, держслужбовцями, суддями, прокурорами, поліцейськими та іншими

службовцями органів правопорядку.

3.1. Верховна Рада повернула на доопрацювання законопроекти щодо ДБР

13 березня народні депутати повернули на повторне перше читання після доопрацювання всі три законодавчі ініціативи - № 5395 (ініціатор – Микола Паламарчук), № 6430 (Урядовий); № 7450 (ініціатори – Мустафа Найєм та інші).

Законопроекти стосувались уточнення підслідності ДБР, надання оперативним підрозділам та підрозділам внутрішнього контролю повноваження із здійснення оперативно-розшукової діяльності, зміна місцезнаходження територіальних органів для уникнення впливу з боку місцевої влади тощо. Водночас проект Закону №7450 передбачав передання повноважень з відбору керівництва ДБР із зовнішньої комісії до внутрішньої. Метою таких змін був своєчасний та ефективний конкурс на керівні посади.

17 квітня профільний Комітет Верховної Ради підтримав допрацьовану редакцію проекту Закону №5395-д. Разом з тим, положення інших законопроектів не були втрачені.

Допрацьований проект передбачає низку необхідних для запуску ДБР положень, наприклад введення посади оперативного працівника або надання можливості притягнути до дисциплінарної відповідальності працівника ДБР. Водночас, він містить небезпечні положення, а саме а) відмова від децентралізації, яка полягає у перенесенні територіальних управлінь до великих міст; б) встановлення кваліфікаційних вимог для регіональних керівників, які сприяють формуванню територіальних органів з колишніх працівників правоохоронних органів.

Текст законопроекту №5395-д на веб-сайті Верховної Ради: <https://goo.gl/2nm7zn>

3.2. Обрано перший склад Ради громадського контролю ДБР

30 березня відбулись Установчі збори Ради громадського контролю при Державному бюро розслідувань. Як і передбачалось у прогнозах експертів, до складу РГК було обрано здебільшого “кишенькових” активістів, які представляють інтереси окремих політичних груп.

Причиною цього є непрозорий і застарілий механізм формування РГК – голосування за себе серед присутніх кандидатів. Цей механізм був перенесений до Закону про ДБР із Постанови № 996 Кабінету міністрів від 2010 року, яка потребує змін. При загальній кількості у 99 кандидатів місця в РГК отримали кандидати, які йшли в “погоджених” списках. Так, більшість майбутніх членів РГК була відома за декілька годин до початку Установчих зборів, а за 10 годин до оголошення результатів, – в мережі Інтернет було опубліковано список.

27 квітня Директор ДБР підписав наказ про призначення членів РГК. Водночас Роман Труба ініціював зміну процедури на користь проведення

онлайн-голосування. До розробки цих змін будуть долучені громадські експерти.

Нагадаємо, що РГК ДБР складається з 15 членів та обирається строком на 1 рік. До повноважень РГК належить: підготовка висновків до звітів ДБР, делегування 3 членів до дисциплінарної комісії та інші повноваження, передбачені законодавством.

Інформація про обраних кандидатів до РГК ДБР на веб-сайті ДБР: <https://goo.gl/obx72B>

Аналіз кандидатів до РГК ДБР, здійснений ГО “StateWatch”: <https://goo.gl/54cLG1>

Методологія аналізу кандидатів до РГК ДБР, здійснений ГО “StateWatch”: <https://goo.gl/mYi1mY>

Позиція Директора ДБР щодо порушень під час формування РГК у блозі на LB.ua: <https://goo.gl/hJDW1z>

3.3. Директор ДБР опублікував звіт про свою діяльність відповідно до вимог Закону

30 березня Директор ДБР Роман Труба опублікував звіт про свою діяльність за грудень 2017 – березень 2018 року. Відповідно до ст. 23 Закону про ДБР директор цього органу зобов'язаний щорічно звітувати про свою діяльність до 1 квітня.

У звіті відображено інформацію про основні етапи формування ДБР, стан проведення конкурсного відбору до цього органу, необхідні зміни до законодавства для його запуску, співпрацю із громадськістю тощо. Зокрема повідомлено, що ДБР отримав власне приміщення за адресою: м. Київ, вул. Симона Петлюри, 15б.

Текст звіту про діяльність ДБР за грудень 2017 – березень 2018 року: <https://goo.gl/SyMrRu>

3.4. Тривають конкурси на посади у Бюро

Конкурси на посади до Державного бюро розслідувань проводять різні комісії – зовнішня та внутрішня. Згідно з Законом, конкурси на посади керівників підрозділів центрального апарату, директорів територіальних органів, керівників та працівників підрозділів внутрішнього контролю проводить зовнішня комісія, сформована за квотами Президента, Кабміну та Верховної Рада (та сама комісія, яка обирала Директора ДБР та його заступників), що складається всього з 9 членів.

Всі інші посади відбирає внутрішня комісія, до якої входить 5 членів (3 від ДБР, 2 від громадськості).

Зовнішня комісія

Зовнішня комісія повинна провести конкурс на 170 керівних посад. Наразі оголошено конкурс на 27 та станом на 12 квітня отримано 731 пакет документів від кандидатів. Триває їх розгляд.

Внутрішня комісія

В березні оголошено конкурс на 701 посаду до ДБР, з них – 455 до семи територіальних управлінь, які розташовані в містах Києві, Львові, Хмельницькому, Миколаєві, Мелітополі, Полтаві, Краматорську. До кожного територіального управління оголошено конкурс на 65 посад.

Станом на 11 квітня отримано документи орієнтовно від 700 кандидатів. З метою ретельного та повного відбору фахівців конкурси продовжено до 3 травня та зменшено мінімальний досвід роботи з п'яти до трьох років для кандидатів, які хочуть стати слідчими ДБР, а зараз працюють на цих посадах в прокуратурі та інших органах державної влади (категорії "а" та "б").

Перелік посад, на які здійснюється конкурс, на веб-сайті Кабміну: <https://goo.gl/JW5tCi>

Експертна оцінка перебігу конкурсу члена внутрішньої комісії Олександра Лемєнова у блозі на Українській правді: <https://goo.gl/q6zqTf>

IV. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОСУДДЯ

Проблемним залишається питання гармонізації та наближення кримінального та кримінального процесуального законодавства до європейських стандартів. З часу ухвалення КПК 2012 року цей закон піддається хаотичним і безсистемним змінам (накшталт поправки Лозового), що потребує систематизації змін. Як зміни до КПК України, так і КК України, сильно впливають на боротьбу зі злочинністю, яка в сьогоdnішніх умовах є одним із найбільших викликів, які постали перед органами правопорядку. Зокрема від запровадження кримінальних проступків залежить ефективність діяльності органів кримінальної юстиції в цілому, зокрема навантаження на слідчі та оперативні підрозділи, дієвість кримінального закону та дотримання принципу невідворотності покарання.

4.1. Існування підрозділу слідчих в Міністерстві юстиції визнано неконституційним

24 квітня Конституційний Суд України ухвалив Рішення, яким визнав неконституційною частину 6 статті 216 КПК.

Конституційний Суд вирішив, що утворення в структурі Міністерства юстиції слідчих підрозділів, які займаються розслідуванням злочинів, вчинених на території або в приміщеннях пенітенціарної системи, не відповідає вимогам Конституції. Причиною такого рішення стало ієрархічне підпорядкування слідчих органів вищим посадовим особам Міністерства юстиції, яке не здатне забезпечити незалежність розслідування злочинів, вчинених проти осіб, які перебувають в установах виконання покарань, слідчих ізоляторах, одночасно підпорядкованих Міністерству.

Неконституційні положення Кодексу втрачать чинність через 3 місяці, а Верховна Рада зобов'язана за цей час привести правове регулювання у відповідність до цього Рішення.

Під час пленарного засідання суду представниця Центру політико-правових реформ Олена Сорока надала висновок організації з цього питання, як *amicus curiae*.

Рішення Конституційного Суду: <https://goo.gl/АНСJAQ>

Висновок підготовлений Оленою Сорокою, експерткою ЦППР: <https://goo.gl/4NRnM2>

4.2. Верховна Рада не підтримала законопроект, яким повністю вилучається "поправка Лозового" з КПК

15 березня Верховна Рада відхилила проект Закону №7547, яким передбачалось скасування нових положень КПК, внесених "поправкою Лозового". При цьому мова йшла про "компромісну" редакцію, підготовлену в профільному Комітеті, яка залишала частину нових правил для злочинів у сфері господарської діяльності, у сфері службової діяльності та проти правосуддя (розділи VII, XVII та XVIII Особливої частини Кримінального кодексу).

4.3. Верховна Рада підтримала законопроект № 8151, яким усувається вимога щодо звернення до суду виключно за місцем реєстрації органу досудового розслідування

22 березня Верховна Рада ухвалила в цілому Закону (реєстр. № проекту 8151) (ініціатори – Олени Сотник та інші депутати). Законом виключено

одне з положень “поправки Лозового”. А саме – положення про те, що подання клопотання щодо застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення обшуку чи обрання запобіжних заходів, призначення експертизи подається до місцевого загального суду, у межах територіальної юрисдикції якого знаходиться (зареєстрований) орган досудового розслідування як юридична особа.

Таким чином, органи розслідування отримали можливість звертатись із відповідними клопотаннями не до 25 місцевих судів, а до судів за місцезнаходженням слідчого підрозділу як раніше

4.4. У Верховній Раді зареєстровано законопроект, яким усувається більшість положень “поправки Лозового”

6 квітня у Верховній Раді зареєстровано проект Закону № 8249 (ініціатори – Олена Сотник та інші), який усуває більшість негативних змін до КПК України, впроваджені так званою “поправкою Лозового”.

А саме, вилучаються з КПК України положення, що набули чинності 15 березня та відповідно до яких:

- будь-яка експертиза проводиться не за рішенням слідчого, а слідчого судді;

- запроваджено монополію на проведення експертиз в кримінальному провадженні у державних установах (зміни до Закону “Про судову експертизу”).

Водночас законопроект дещо покращує *нові правила обчислення* строків досудового розслідування у кримінальних провадженнях шляхом підвищення їх на 6 місяців. Водночас, попри те, що вони можуть необмежену кількість раз продовжуватись (не виходячи за строки давності за КК України), ці правила можуть слугувати поширенню корупції та уникненню відповідальності винуватих осіб. Адже кожного разу, продовжуючи строки досудового розслідування в межах строків давності притягнення до кримінальної відповідальності, слідчий має обґрунтовувати таку необхідність. При цьому існує ризик, що суддя не продовжить строки, що призведе до закриття провадження.

Також залишається можливість *скасування повідомлення про підозру* за ухвалою слідчого судді, що може призвести до втрати результатів розслідування за рішенням одного судді.

Проект Закону №7547 на веб-сайті Верховної Ради України: <https://goo.gl/JTfSaZ>

Проект Закону №7547-1 на веб-сайті Верховної Ради України: <https://goo.gl/zPWkDW>

V. РЕФОРМА СФЕРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

В першому читанні ухвалено проект Закону про національну безпеку України

5 квітня парламент підтримав в першому читанні запропонований Президентом України проект Закону про національну безпеку України (реєстр. № 8068). Альтернативний законопроект під реєстр. № 8068-1, внесений групою народних депутатів, відхилили, але доручили врахувати його положення при доопрацюванні основного проекту до 2-ого читання.

Проект закону спрямований на приведення системи національної безпеки України у відповідність до стандартів країн-членів НАТО. Однак в підтриманому парламентом проекті є суттєві невідповідності європейським стандартам і положенням Конституції. Зокрема:

- включення міністерств і інших органів виконавчої влади (поліції, міграційної служби, служби транспорту і т.д.) до сектору безпеки є прямим порушенням європейських стандартів. У Рекомендації ПАРЕ 1713 (2005) про демократичний

контроль за сектором безпеки держав-членів встановлено, що законодавство повинно чітко розмежувати з одного боку органи безпеки і розвідки, і органи правопорядку з іншого боку, зважаючи на різницю в їх завданнях і повноваженнях;

- надання Службі безпеки правоохоронних функцій не відповідає контррозвідувальному характеру діяльності цього органу;
- необхідність звітування Уряду перед Президентом щодо питань національної безпеки порушує засади функціонування парламентсько-президентської держави;
- надання Президенту неконституційних повноважень щодо призначення і звільнення вищого командування ЗСУ за поданням Міністра оборони, а також вищого командування інших військових формувань за поданням керівників відповідних органів виконавчої влади, загальне керівництво розвідувальними органами тощо.

Парламенту слід виправити зазначені положення перед ухваленням цього Закону в цілому.

VI. РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ

Відповідно до **Концепції реформування кримінальної юстиції України** (2008) фінансова поліція залишається єдиним органом, який не створений, а система розслідування злочинів, які віднесені до його підслідності, не реформована.

Відповідно до **вимог МВФ та G7** це має бути цивільна служба під управлінням Міністерства фінансів з консолідованими повноваженнями, які сконцентровані в одному агенстві, уникаючи при цьому дублювання функцій.

У березні 2016 року групою народних депутатів запропонований законопроект **“Про Фінансову поліцію”** (реєст. № 4228) від 15.03.2016. Впродовж двох років законопроект так і не було розглянуто профільним Комітетом Верховної Ради.

Наступним кроком стала презентація у лютому 2017 року урядового законопроекту, яким передбачалось створення **Служби фінансових розслідувань (СФР)**. Цей проект розроблявся Міністерством фінансів та 22 березня того ж року був схвалений як урядовий. Однак цей законопроект так і не був зареєстрований у Парламенті. Причина відмови Уряду подавати законопроект до Верховної Ради залишається невідомою.

Протягом березня-квітня 2018 року у Верховній Раді України було зареєстровано три законопроекти, які мають реформувати систему фінансових розслідувань:

- 1) **основний** (реєст. №8157 від 19.03.2018; ініціатор – **Ніна Южаніна** та інші) “Про Національне бюро фінансової безпеки” (НБФБ);
- 2) **альтернативний** (реєст. №8157-1 від 20.03.2018; ініціатор – **Андрій Журжій** та інші) “Про Національне бюро фінансової безпеки”;
- 3) **другий альтернативний** (реєст. №8157-2 від 03.04.2018; ініціатор – **Тетяна Острікова** та інші) “Про правові засади організації та діяльності Фінансової поліції” (Фінполіція).

4 квітня Міністерство фінансів України надало *висновок* за результатами опрацювання основного проекту Закону №8157. Міністерство висловило 18 суттєвих зауважень до нього і надало загальний висновок про те, що за результатами розгляду його редакція потребує значного та ґрунтовного допрацювання та **не може бути прийнята за основу**.

5 квітня законопроект Ніни Южаніної визначено Президентом як **невідкладний**. Варто зауважити, що відповідно до пункту 3 *Рішення КСУ 2-рп/2001*, в якому розтлумачені положення статті 93 Конституції, невідкладність законопроекту визначається саме на стадії законодавчої ініціативи, яка має місце під час внесення проекту до Верховної Ради. Отже, Президент не наділений повноваженнями визначати депутатський законопроект невідкладним, – тільки свій.

18 квітня 2018 року на засіданні профільного Комітету відбувся розгляд зазначених законодавчих ініціатив. **Всі три законопроекти було рекомендовано народним депутатам взяти за основу, тобто підтримати у першому читанні**.

Стаття адвоката Злати Симоненко “Нове покоління податкової міліції” у виданні “Новое время. Бізнес”: <https://goo.gl/yXJnU5>

Стаття експерта Асоціації УМДПЛ Євгена Крапивіна “Реформа податкової міліції – хто прийде на заміну?” у блозі на “LB.ua”: <https://goo.gl/zj9rRX>

Стаття экс-прокурора, менеджера групи з реформування органів правопорядку РПР Володмира Петраковського “Бюро фінансової безпеки президента” у виданні “Економічна правда”: <https://goo.gl/dPL9ht>

Негативний висновок Міністерства фінансів України: <https://goo.gl/c4s9dH>

Експертна дискусія за участі авторів законопроектів в Інституті Горшеніна (відеозапис): <https://goo.gl/cLvoPn>

Інформаційний бюлетень про реформу органів правопорядку в Україні. Вип. 6: березень-квітень 2018 року. – К. : Асоціація УМДПЛ, ЦППР, 2018. – 8 с.

Відповідальний за випуск: **Сергій Баглай**
Редактори: **Олександр Банчук, Євген Крапивін**
Дизайн, верстка: **Іван Юрчик**

Асоціація українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (Асоціація УМДПЛ) – неурядова правозахисна організація, що здійснює системний всеукраїнський моніторинг дотримання прав людини та основоположних свобод у діяльності правоохоронних органів.

Напрямки діяльності Асоціації УМДПЛ:

- експертно-аналітичний
- розвиток громадського контролю
- просвітництво
- пенітенціарний

Детальніше про організацію та результати роботи – www.umdpl.info/police-experts

Центр політико-правових реформ (ЦППР) – недержавний аналітичний центр, метою якого є сприяння проведенню реформ у політико-правовій сфері задля утвердження в Україні демократії, верховенства права та належного урядування.

Напрямки діяльності ЦППР:

- Конституціоналізм
- Публічна адміністрація
- Судівництво і кримінальна юстиція

Наскрізними для цих напрямків діяльності є питання:

- європейської інтеграції
- прав людини
- протидії корупції

Детальніше про організацію та результати роботи – www.pravo.org.ua

Контакти для зауважень та пропозицій щодо наповнення бюлетеня

01001, Київ-1, а/с 496, тел.: (044) 253-40-36
association.umdpl@gmail.com

© Асоціація УМДПЛ

© Центр політико-правових реформ

При використанні будь-яких матеріалів посилання (у разі використання в мережі Інтернет – гіперпосилання) на інформаційний бюлетень обов'язкове